

ДНЕВНИКЪ 27.

ЗАСЪДАНІЕ НА 2 ФЕВРУАРИЯ 1882 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателство г. Д-ръ Янкуловъ, най старий отъ присѣдствуващитѣ членове (чл. 3 ал. 2 на Вжтр. правилникъ).

Прѣсѣдствуватъ 7 члена, отсѣдствуватъ г. Г. Груевъ съ отпущъ г. Д-ръ Чомаковъ безъ отпущъ.

Прочитатъ се двѣ съобщения подъ № 301 и 302 отъ г. Главний Управителъ едно съобщение подъ № 220 отъ Дирекцията на Просвѣщеніето. двѣ съобщения подъ № № 487 и 498 отъ Дирекцията на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, четири прошения подъ № № 173, 180, 181. и 205 и една денеша подъ № отъ Ст. П. Стефанова.

Съгласно съ чл. 19 на Вжтрѣшний Правилникъ прошенията се отлагатъ за идущата сѣбота.

Г-нъ Прѣдсѣдателствующий прѣдлага да се приеме Вжтрѣшний правилникъ изцѣло.

Г-нъ Калчевъ мисли че трѣбва да се прѣдвиди въ правилника наказаніето, които несполучаватъ възнаграждение, и отсѣдствуватъ безъ отпущъ отъ Постоянний Комитетъ. г. Минковъ забѣлѣжава. че въ миналото засѣданіе е станало запитване затова, нъ се е оставило безъ слѣдствие. г. Вазовъ казва че тоя въпросъ не е разискванъ въ миналото засѣданіе.

Г-нъ Величковъ забѣлѣжава. че никаква мѣрка неможе да се вземе противъ ония които не дохождатъ въ засѣданията и мисли че обнародванието на Протоколиѣ на Комитета е достатъчно наказание за ония които не присѣдствуватъ въ засѣданията.

Г-нъ Вазовъ желае да се рѣши въпросътъ отъ кой фондъ ще се плаща на замѣнницитѣ членове. Когато стане нужда да се повикатъ на мѣстото на нѣкои титулярно членъ.

Г-нъ Величковъ мисли че възнаграждението на замѣнницитѣ членове ще се истеги отъ икономитѣ на гл. 10 на бюджета, която прѣдвижда количеството за възнаграждението на членовтѣ на Постоянний Комитетъ.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ казва, че истегилюваніето на такива сумми отъ фондътъ за възнаграждението на титулярнитѣ членове, е съвършено противозаконно и той никога не би се съгласилъ за приеманіето на едно такова прѣдложение.

Г-нъ Минковъ забѣлѣжава, че това не е противозаконно, защото употребленіето на такива сумми ще стане за сѣщата цѣль за която тѣ сѣ отпущнати.

Слѣдъ кратко разискване Комитетътъ рѣшава щото занепрѣдъ днѣшното възнаграждение на замѣнницитѣ членове да плаща отъ фондътъ на икономитѣ на Постоянний Комитетъ.

Прочита се съобщението под № 271 отъ Главний, Управителъ, съ което прѣдставя два списака отъ кандидата въ тройно число за членове на Врѣховното сѣдилище на мѣстото на г. Петръ Жилка, уволненъ за неспособностъ и на г. Маджарова, назначенъ на послѣдъкъ за Главенъ Контрольоръ, за прѣвни постъ се прѣдставятъ, за кандидати г. г. Бобчевъ, Златаровъ и Матакевъ, а за вторий г. г. Беневъ, Юруковъ и Власаковъ, като съобщава това г. Главний Управителъ моли Комитетътъ да заличи по одного отъ кандидатитѣ на горнитѣ списъци и да му ги повърне по скоро, за понататѣшно отъ негова страна распореждане.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ прѣдлага да се отложи разискванието на тоя въпросъ, за да може всѣки отъ членоветѣ да размисли за кого трѣбва да даде гласътъ си, гой даже е на мнѣние да се повърнатъ списъцитѣ на прѣдложенитѣ кандидати, защото намира, че тие сж съставени по единъ начинъ, който явно показова, че г. Директорътъ на Правосѣдието иска да наложи на Постоянний Комитетъ именно ония кандидати, които той желае

Г-нъ Калчевъ е на мнѣние да се приематъ списъцитѣ, защото не вижда какво може да се каже противъ кандидатитѣ отъ които приематъ както е извѣстно сж Прѣдсѣдателя на Департаментални сѣдилища и могатъ достойно да занѣматъ постътъ за който се касае.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ като възражава на г. Калчева, казва че той нѣма да каже нищо противъ повечето отъ лицата на които имената фигуриратъ въ списъцитѣ, нъ вѣрва че г. Директорътъ на Правосѣдието е вписанъ имената на на нѣкои Прѣдсѣдателитѣ безъ да ги попита и повечето за това защото е увѣренъ че тѣ нѣма да приематъ, вслучай че се избератъ за членове на Врѣховното Сѣдилище.

Г-нъ Величковъ мисли че Постоянний Комитетъ може да пристѣпна къмъ упражнението на правото което му дава членъ 29 отъ притурка № 11 на Органическый Уставъ, защото въ тия списъци той намира такива кандидати, които заслужаватъ довѣрието на Постоянний Комитетъ, нъ понеже казва той г. Д-ръ Хакановъ се сжмнява, че г. Директорътъ на Правосѣдието не е питалъ лицата които фигуриратъ въ реченитѣ списъци, то прѣдлага да се отложи тоя въпросъ за идущето засѣдание и да се попита направо г. Директорътъ, дали при съставяннето на реченитѣ списъци се е взело прѣдварителното съгласие на ония отъ Прѣдсѣдателитѣ на Департаменталнитѣ сѣдилища изъ Областѣта, на които имената фигуриратъ между другитѣ кандидати и дали дѣйствително тѣ би се съгласни да додѣтъ въ Пловдивъ, въ случай че се избератъ и наричатъ за членове на Врѣховното сѣдилище.

Прѣдд. на г. Величковъ се подкрѣпя гласува и приема съ 6 гласа противъ два.

Прочита се съобщението подъ № 220 отъ г. Директора на Просвѣщенieto съ което явява, че Коммисията за разглеждане на прошения за степендии, като не намѣрила напълно удовлетворителни документи, които билъ прѣдставилъ Вичевъ като студентъ отъ II классъ на юридическый факултетъ при Одесскый университетъ, постановила да му се отпусне за сега само едно пособие, и степендия когато прѣдставя въ Дирекцията свидѣтелството, че е постигналъ както дѣйствителенъ студентъ.

На това основание казва г. Директорътъ на реченний Вичевъ се отпуснало пособие и първото му три мѣсѣчие се испратило въ Одесса, гдѣто не билъ заминалъ да продължава учението си, и отъ гдѣто слѣдувало да прати исканный документъ.

Но намѣсто това, г. Вичевъ слѣдъ три-мѣсячно стояние въ Одесса, обадилъ се най послѣ изъ Ексъ и искалъ да му се отпусти общаната степендия дори отъ началото на учебната година, като казвалъ, че ще прати свидѣтелство за че му се разрѣшава да се запише студентъ отъ първа година на правото при Екскій Юридически факултетъ; и дѣствително такава едно свидѣтелство той прѣдставилъ едва прѣзъ истеклий Февруария. Дирекцията обаче, казва въ заключение г. Директорътъ, като намира тоя начинъ на дѣйствиe отъ страна на г. Вичева, несъобразенъ съ правилника за степендий а отъ друга страна като го гледали и повърнагъ отъ вторий въ първий классъ на правото намѣрила за достатъчно да му отпусне за сега само пособие, а ако на края на учебната година прѣстави документи за удовлетворителенъ усѣхъ и премине въ вторий классъ, тогава да му отпусне цѣла степендия отъ начало на идущата учебна година. Прочита се Правилникътъ прѣпроводенъ отъ г. Главний Управителъ съ съобщението му отъ 21 Януария подъ № 181 за отпущанието на една степендия отъ гроша, 8,400 на Георги Хр. Симовъ, правилникъ на които разгледванието и приемането се бѣше отложилъ до гдѣто се приеме горѣизложенный отговоръ на г. Директора на просвѣщенiето по оплакванието на Вичева.

Г-нъ Калчевъ казва че понеже отъ писмото на Дирекцията на просвѣщенiето се вижда че Вичевъ е прѣдставилъ свидѣтелство за дѣствителенъ студентъ, то Комитетътъ трѣбва да пише на Дирекцията на просвѣщенiето да му отетжни общаната степендия.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ намира за твърдѣ прави възглаговегъ на Дирекцията на Просвѣщенiето и мисли че трѣбва да се приематъ.

Г-нъ Вазовъ казва че комисията за разгледвание на прошения за степендий отъ която и той е билъ членъ, е рѣшила да се даде на Вичева степендия, само тогава когато прѣдстави свидѣтелство за дѣствителенъ студентъ.

Г-нъ Минковъ казва че понеже Вичевъ е прѣдставилъ свидѣтелство за дѣствителенъ студентъ, то Комитетътъ е длъженъ да настои прѣдъ Дирекцията на просвѣщенiето да се съобрази съ рѣшението на Комиссията за прошения.

Г-нъ Саллабашевъ казва че гой не познава Вичевъ и неможе да се произнесе на здраво дали той заслужава степендия, или не. Относително до исканието на Симовъ една степендия по Административни и политически науки, той припомня на Комитетътъ едно негово скорошно рѣшение, въ което се е приелъ едно начало за раздаванието на степендий, той вѣрва, че просителътъ Симовъ е единъ отъ най добритѣ чиновници въ областта и нѣма никакво сжмнение въ неговитѣ способности, защото тѣ сж доказани чрѣзъ двѣ годишното му служение въ администрацията, нъ мисли че и въ таквъ случай степендия не трѣбува да му се отпуща безъ конкурсъ, защото началото на конкурсъ при раздаванието на военнитѣ степендий е вече прието отъ Постаний Комитетъ и тоя послѣдний ако трѣбува да бжде послѣдователенъ и безпристрастенъ длъженъ е да нази това начало при раздаванието и на другитѣ степендиянти по другитѣ клонове на науката; инакъ рѣшенията му винаги ще се противоречатъ едно на друго, за да се утвърди обаче това начало и въ отпущанието на тия степендий, той е на мнѣние да се създатъ още три степендий и три мѣсяца слѣдъ издаванието на Правилника да се покантъ на конкурсъ желающитѣ да завзематъ реченитѣ степендий, той вѣрва че се тѣй просителътъ

ще сполучи и мисли че за него ще бжде много подобря да придобие една степенция по такъв начинъ отъ колкото съ помощта и благоволенieto на тогава и оногава, по тоя начинъ раздадени степендитъ казва въ заключение г. Саллабашевъ, Постоянний Комитетъ ще се избави отъ една голѣма отговорностъ прѣдъ областното събрание и ще даде възможностъ да се учатъ именно ония млади, които притежаватъ по голѣми способности и знания.

Г-нъ Величковъ казва, че мислята за раздаването на степендитъ съ конкурсъ е добра, нъ трѣбува да се промисли за тѣхното увеличение, защото днешното имъ число е твърдѣ незначително, а на областта трѣбуватъ хора съ специални знания по всичкитѣ клонове на управлението. Колкото за случайтъ съ Симова, той мисли, че постоянний Комитетъ е взелъ единъ видъ задължение спрямо него, тъй като, той е приелъ прошенieto му и е рѣшилъ да се прѣпрати то до Дирекцията на Просвѣщенieto съ прѣпорѣка да му отстъпи една степенция, ако се увѣри, че той изпълнява условията, изискуеми отъ Публично-Административний правилникъ за степенции въ виша европейски учебни заведения. Дирекцията като намира, че просителтъ изпълнява условията на речоний правилникъ, на основание на послѣдната частъ отъ писмото на Комитета, въ която се казва че „*ако въ отстъпването просителю една такава степенция се посрѣщатъ нѣкакви мъжнотии, то да му се прѣдстави единъ особенъ проектъ на Публично-Административенъ правилникъ*“ испраща за одобрение единъ такъвъ проектъ на правилникъ, отъ тоя проекта правилникъ той вижда, че степенцията за която се касе се създава именно за Георги Хр. Симова, по неговото мнѣние това не трѣбува да става така, Правилникътъ трѣбува да създаде просто една степенция за политически и Административни науки и да се остави Свободата на Дирекцията на Просвѣщенieto да дѣйствува по свое усмотрѣние.

Г-нъ Стамбуловъ казва, че Комитетътъ е вече рѣшилъ да даде степенция на именуемий Христо Симовъ и не трѣбува да се повръща отъ своето рѣшение.

Кодкото за увеличението на тия степенции той е напълно съгласенъ и мисли че тѣ непременно трѣбва да се раздадатъ съ конкурсъ.

Г-нъ Калчевъ прѣдлага 1-о да се отхвърли правилника за който е речъ, защото той е направенъ за едно лице а не за отварянието на една степенция по административни науки, 2-о Постоянний Комитетъ да иска да му се прѣдстави другъ правилникъ за създаването на двѣ степенции едната на административнитѣ, а другата по финансовитѣ науки, и 3-о да се настоя шото въ бѣдяще никаква степенция било военна било по други науки да се не отпуща безъ конкурсъ.

Слѣдъ кратко разисквание рѣшението на тоя въпросъ се отлага за въ едно отъ идущитѣ засѣдания.

Г-нъ Прѣдсѣдателствующи затвара засѣданието на 4½ часа вечеръта. Причетени и одобрени въ засѣданието 18 Февруария 1882 г.

Прѣдсѣдатель: Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдатель: Д-ръ Чомаковъ

Секретаръ: К. Калчевъ.